

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. XVIII. Quomodò, quae Magdeburgenses scripta esse dicunt de nobis
2. Thessal. 2. in ipsos quoquè propriè quadre[n]t, & in nos nullo modo
possint: & quomodò mysterium iniquitatis in ipsis nunc ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

Observatio
Philonis in iu-
stificatione
Abrahæ, quæ
locū epistolæ
Iacobi declar-
at
Quid sit, stare
coram Deo, et
ei appropin-
quare.

Prom. 8.
Ioan. 15.
Ephes. 1.

negare? Etenim si confitentur se nōsse Deum, fidem igitur habent. ac rursus si factis negant, ergo non habent charitatē. Præterea, quid minus intelligi potest, q̄ ut is qui charitatem non habet, sit amicus Dei? Abrahā enim postquam credidit Deo, & reputatum est ei ad iustitiam, ut in Genesi scriptum est, dictus est stare coram Deo, & appropinquare illi, ut est in Gen. cap. 18. quod Philon quoq; Alexandrinus in libro de migratiōe Abrahæ, observa-uit: stare autem coram Deo, & appropinquare ei, est esse amicum eius, non solum quia B. Iacobus, cuius epistolā negatis, sic interpretatus est, cum ait, Reputatum est ei ad iustitiam, & amicus Dei appellatus est. sed quia secundum idioma scripturæ S. & proprietatem verborum, non potest aliud significare, stare coram Deo & appropinquare ei, q̄ esse amicum eius: quod quidē sine opere charitatis fieri non potest, cum ipse per sapientiam suā dicat, Ego diligentes me diligo. & in euangelio: Vos amici mei estis, si feceritis, quæcunq; præcipio vobis. & Paulus, Elegit nos, ut essemus sancti & immaculati coram ipso in charitate. Ut igitur Hymenæus & Philetus resurrectionē aiebant factam esse, anteq̄ fieret: sic isti, secundum vaniloquium suum, iustificationem, quæ est quædam vita ex mortuis, factam esse tradunt, antequam fiat.

Quomodo quæ Magdeb. scripta esse dicunt de nobis 2. Thess. 2. in ipsis quoq; propriè quadrent, & in nos nullo modo possint: & quomodo mysterium iniquitatis in ipsis nunc operetur, tanquam in Anichristis, docuisse Ioannē in epist. sua. Item collatis eorum, quæ Daniel de Anichristo prædixit, cum præcursoribus eius Luteranis magistris, & quomodo mira eorum similitudo demonstretur & cernatur. De 2. Pet. 2, quomodo quæ nobis falso tribuntur Magd. ipsis verè congruāt, ut introducere novas sectas, & negare eam, quæ redemit eos, & sequi multos eorum luxuriam, & viam veritatis per eos blasphemari.

Cap. 17.

Quo id quod
in nos torquet
sectarij, in se
adamissim
quadret.

Magd. suis cē-
suris se iugur

Sed transeamus ad aliam notationem istorum. Citant enim deinde cōtra nos c. 2. Thess. 2. Videamus igitur, quid Apostolus dicat loco, ab istis indicato tantum, Rogamus autem, inquit, vos fratres per aduentum Dñi nostri Iesu Christi, & nostram congregationem in ipsum, ut non citò moueamini à vestro sensu, neq; terreamini neq; per spiritū, neq; per sermonem, neq; per epistolam, tanquam per nos missam, quasi in ster dies Dñi: nō quis vos seducat villo modo. Si vos Magd. cum Luteranis vestris illi estis, quos Apostolus rogat, nō citò moueamini à sensu vestro, necesse est, ut doceatis fuisse vos à principio isto sensu: & istam disciplinam, quam tenetis, à principio tenuisse patres & maiores vestros: at hoc non docetis, neq; docere potestis, immò nostrū sensum & nostram disciplinam vos ipsi in antiquis ecclesiæ sanctæ doctoribus demonstratis, quos n̄uos & corruptelatos illorū seculorū & inclinationes doctrinæ esse dicitis. ita fit, ut ipsis ceterisq; vestris

vestris vos ipsi iuguletis, & vestro indicio, iuxta puerbium, more foricum
 pereatis, compræhensi à Dño in astutia vestra, & incidentes in foueã, quam
 fecistis. Deindè, ad quos hæc Paulus scribit, inquit, Rogamus vos, vt nõ
 citò moueamini à sensu vestro, & quæ sequuntur: eosdè monet paulò post,
 quid facere debeant, nè citò per errorè seducti, à sensu suo moueantur: sta-
 te itaq; inquit, fratres, & tenete traditiones, quas didicistis, siue per sermo-
 nem, siue per epistolã: vt iam hoc sit, non moueri à suo sensu, s. esse stables,
 & permanere in eo, quod à principio, siue per sermonè præsentis, siue per
 epistolam absentes didicerant. Quare cùm nihil vos recipiatis præter ver-
 bũ Dei scriptũ, atq; id quidè contra verbũ Dei interpretemini, qua fronte
 hæc, quæ Paulus hic scribit, cõtra nos citatis? quos enim, vt dixi, Apostolus
 monet, nè moueantur à sensu suo, eosdè monet, vt teneant traditiones, siue
 per sermonè, siue per episto. quod quidè nos constanter facimus, sicut ma-
 iores nostri & vestri etiam semper fecerũt: vos verò à nostris & vestris dis-
 celsistis. Atq; illi quidem, à quibus Paulus cauere rogat & monet, meliùs
 saltè, quàm vos, hæc in parte sentiebant, qui traditiones sine scripto tene-
 bant: alioqui non diceret Paulus: Rogamus vos, vt non citò moueamini à
 sensu vestro, neq; terreamini, neq; per spiritum, neq; per sermonè, neq; per
 epistolam tanquàm per nos missam. Ergò qui seducebant & cauendi erant,
 etiam per sermonè propriũ, tãquàm p. sermonè à Paulo sine scripto dictũ,
 seducebant, siue per epistolam propriam tanquàm per epist. à Paulo mis-
 sam. quod quidè hodiè hæretici faciunt, cùm per sensum suum, què verbo
 Dei scripto attribuũt, tanquàm per sensum Apostoli decipiunt. Nihil enim
 interest decipere per epistolam, tanq̃ ab Apostolo missam, an per sensum
 verbi Dei scripti, ab ipsis tanquàm per Apostolũ expositi. Verbũ enim Dei
 non est in syllabis, aut in sensu alieno: sed in sensu vero & proprio. Ac rur-
 sus vt magis adhuc intelligatis, non conuenire vobis, quod Apostolus ait,
 Rogamus vos, vt non citò moueamini à sensu vestro, simulq; intelligatis,
 à quo sensu roget Apostolus non recedere, scilicet non à priuato sensu, sed
 à sensu aliorum Christianorum communi, legite Origenem tantè eruditi-
 onis & antiquitatis, quantæ vos eum esse scitis, qui libro 3. contra Celsum,
 tres ordines describit: Vnum eorum, qui volebant de religione Christiana
 audire, fieriq; catechumeni, quorũ erat ordo separatus: qui autè audiẽdo,
 satis iam profecisse videbantur, vt vellent rectè viuere, nondũ tamè ba-
 ptizati erant, horũ erat alter ordo: tertius eorum, qui quoad fieri poterat,
 ostendebãt studiũ ppositũq; sibi esse, nihil aliud velle, ἢ τὰ χριστιανικοὶ δοκῶντα,
 id est, præterquàm ea, quæ omnibus Christianis videntur. hoc enim signi-
 ficat, quod dixit ἀποστολῆς, id est, infinitè ac sine articulo χριστιανικοὶ. Responde-
 te igitur nobis Magdeburg. & cæteri Lutherani, ex quorum ordine vos estis?
 non enim estis ex primis, nec ex secundis, sed nec ex tertijs: siquidè non vul-
 tis tenere, quæ alijs omnibus Christianis videntur, sed quæ Lutero & eius
 magistro Ioãni Vuiclef visa sunt. Hoc ergò erat, quod Apostolus ad Corin-
 thios

*lant, suo indico
 cio instar foris
 cum pereutes.*

*Quid sit apud
 Paulũ moueri
 à sensu suo.*

*Quod Lutera-
 ni non sunt ex
 vno triũ ordi-
 nũ, quos Ori-
 genes descri-
 psit.*

Quanta Luteri, sequaciumve eius audacia seu præsumptio.

Nullus è doctoribus catholicis sibi propheta nomen vendicat.

1. Ioan. 2.

Quod non nos ex Luteranis, sed Luterani ex nobis exierunt.

Quinam, testimonio Ioannis, ipsissimi hodie sint Antichristi.

thios scripsit, sicut in omnibus ecclesijs doceo, quod quidè per ministros Luteranorum dicere non potest, quia non docent aliarum ecclesiarum dogmata. Illud prætereà, quod Apostolus adiunxit, Siue per spiritum, quis non videt, non in nos, sed in vos quadrare? Erant enim tunc, cum hæc Paulus scripsit, qui deciperent, dicentes habere se spiritum Dei, effecq; prophetas, vt Theodoretus quoque interpretatur: at in ecclesia nostra nemini, nisi à mente alienatis, permittitur hoc de se aut existimare, aut dicere: nullus post sanctos Apostolos ex catholicis doctoribus ac sanctis patribus ausus est dicere, habere se spiritum propheticum: at vester doctor vel potius illud Martinus Luterus, ausus est dicere se Germanicum prophetam, & habere se spiritum Dei. & cum Apostolus clarè moneat Thessalonicenses, & per eos ceteros omnes, vt caueant, nè decipiantur per spiritum, vos contra hanc Pauli Apostoli admonitionem, eum secuti estis, qui se vestrum prophetam fecit.

Sed veniamus tandem ad illud, quod in hoc capite epist. Pauli præcipuum est, quod nobis tribuunt Magd. & de nobis scriptum esse blasphemè fingunt: nam mysterium, inquit, iam operatur iniquitatis: cum demonstratù antea sit, non esse vos ex eorum numero, quos hic Paulus monet, nè citò moueatur à sensu, sed stèt potius fixi & stabiles in eo, quod à principio siue per doctrinam epistolæ scriptæ, siue sine scripto didicerint: consequens est, nõ esse vos ex ijs, qui rectè stant, & cauere debent, nè excidant à recto sensu: relinquitur igitur, vt ex eorù numero sitis, q; vel errat, vel errantes, alios quoq; in errorem mittunt. In vobis igitur operatur mysterium iniquitatis, non autem in ijs, quos Apostolus rogat modò, sicut olim illos, nè citò moueantur à sensu suo: què enim sensum dicat, explanat postea, sensum scilicet eis traditum, siue per sermonè, siue per epistolá. Quod verò sit istud mysteriù iniquitatis, quod iam operatur, ex ijs, quæ Daniel de Antichristo prædixit, intelligere licet. Similia enim, atque de illo prædicta sunt, cernuntur nunc in Antichristis, qui, sicut ait B. Ioannes, nunc multi facti sunt. vnde, inquit, scimus, quia nouissima hora est. & subiungit, vt eos ex ortu atque origine cognoscamus, tanq; hæc sit princeps nota, atq; indicatiù clarissimum eorum, Ex nobis exierunt, sed non erant ex nobis: nam si fuissent ex nobis, permansissent vtiq; nobiscum. Respondete ergò Luterani & Magd. nõsne exiimus ex vobis, an vos ex nobis? Si nos ex vobis, docete, quando nos vestrà disciplinam, quam nouellus vester ppheta peperit, professi sumus, qui ab initio in eadem regula fidei & doctrinæ permanemus? sin verò hoc docere nõ potestis, & vos ex Luteri schola natos esse negare neq; vultis, neq; si velitis, potestis, quorum patres, immò pleriq; vestrum, eadè fidei dogmata prius tenebatis, quæ multi adhuc vestre gentis inter vos in vestris ciuitatibus nobiscum, Deo adiuuante, tenent, sequitur, vt vos ex nobis exieritis. ergò vos estis Antichristi, de quibus Ioannes in epist. sua loquitur, illius pcursores, de quibus Daniel ait, & ecce cornu illud faciebat bellu aduersus sanctos, & puaiebat eis,

eis, donèc venit antiquus dierū, & iudiciū dedit sanctis excelsi: & tempus aduenit, & regnum obtinuerunt sancti. Hoc enim plerunq; accidisse videmus, cū catholici aduersūs hareticos, & fideles aduersūs infideles victoriam obtinuerunt. Hoc est iudicium, quod dedit Deus sanctis excelsi: & dabit adhuc maius, nisi conuertantur ad Dominum, à quo defecerunt. Sed videamus iam iniquitatem Antichristi in scriptura Danielis propheticè delineatam, vt mysterium eius in Antichristis, qui nunc facti sunt, agnoscamus. Et sermones, inquit, contra excelsum loquetur, & sanctos altissimi conteret: & putabit quòd possit mutare tempora & leges, id est, existimabit, quòd possit religionem, quæ illo tempore vigeat, funditus delere. hoc enim est, mutare tempora & leges. Sic Theodoretus hunc locum interpretatur: Quæso, vtri nostrū laborant, vt religio mutetur? nos ne, qui in eadem religione, quæ nobis à principio tradita est, permanemus? an vos, qui religione patrum vestrorum mutata, à propheta vestro nouello, nouellam religionem accepistis? quòd si vos estis, qui religionem, quæ per vniuersas mundi ecclesias ab antiquis diebus viget, mutare vultis, igitur in vobis tanquàm in Antichristis, operatur iam mysterium iniquitatis illius nouissimi Antichristi, qui hoc ipsum pleniùs facturus est: Iniquitas enim illius, quæ nondū apparuit, sed adhuc latet, vnde mysterium iniquitatis vocatur, in vobis ex parte ostenditur. Et eleuabitur, inquit idem Daniel, & magnificabitur aduersūs omnem deum, & aduersūs Deum deorum loquetur superba. Apud nos omnis anima potestatibus sublimioribus subdita est: omnibus reddimus debita: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem, subiecti omni creaturæ propter Deum, siue Regi quasi præcellenti, siue ducibus tanquàm ab eo missis, omnes honoramus: omnibus dominis seruiamus, non tantū bonis & modestis, sed etiam dyscolis. & si quis aliud audet, non est ei impunè. Vos verò quid? an non contra vestrum Imperatorem in aciem eduxistis? an non in Belgica & Gallia consortes vestri Lutherani & Calviniani à Regibus suis defecerunt? in Pontificem verò summum ecclesiæ iudicem à Deo datum, quia non potestis copias educere, linguas & stylum nocte & die, maledictis & contumelijs, ac blasphemijs in Deum ar- matis, & non esse ei obediendum docetis. An non est hoc eleuari & magnificari aduersūs omnem deum, & aduersūs Deum deorū loqui superba? Sequitur in Daniele, & Deum patrum suorū nō reputabit. Hoc quoq; in vos cōuenit, si enim vos Deū patrum vestrorum reputaretis, nūquam religionem, quam dedit patribus vestris, mutaretis, vt mutastis: sicut nos nō mutamus, quia Deū patrū nostrorū, Deum nostrum reputamus. Sequitur, Et deū Maozin, id est, deū fortè in loco suo venerabitur. Hoc verò vtrius cōgruit? nōne vobis? immò vobis. Vos enim estis, qui in patria vestra, vestra dogmata ceu deum fortem colitis: cū aut ad loca catholicorū venitis, nō amplius impunè idē facere vobis licet, sed aut fugiendū, aut dissimulandū, aut delitescendum est: Nos verò & in nostris, & in alienis, id est, in vestris

*Dan. 7,
Quod de Antichristo Daniel prædixit, in quibus hoc tempore vel impletum sit, vel impleatur.*

Mysteriū Antichristi à Daniele descriptum, in quibus iam nunc ex parte ostendatur.

Comparatio eorum, quæ à Daniele de Antichristo prædicta sūt, cum ijs quæ in Lutheranis cernuntur, de maledictis in Pont. de mutatione religionis, de spoliatione templorum, de sacrificio sublato.

quoque locis fidem, & fidei nostrae doctrinam aperte profiteremur. Sequitur in Daniele: Et deum, quem ignorauerunt patres eius, colet auro & argento, & lapide precioso, rebusque preciosis. Hoc quoque in vos mirifice cōpetit, qui ecclesias catholicorum auro & argento & lapidibus preciosis spoliastis, ut dogma Lutheri de delendis templis & eorum ornatu coleretis, quod nunquam antea à Maioribus vestris auditum est. Sequitur: Et dabit eis potestatem in multis: & terram diuidet gratuito, siue in donis, ut est apud 70. Nec hoc in nos, sed in vos potius quadrat, apud nos enim quisque possidet sua: nullus in alienam possessionem irruit, non licet apud nos per vim diripere, & alijs donare de rapina. Vos, Vos hoc fecistis, qui ecclesias & ecclesiarum praeda & possessiones occupastis gratis, & dono principum vestrorum, ergo apud vos sunt Antichristi, qui hoc facere docuerunt. Iam verò quod praedixit idem Daniel, tollendum esse tempore Antichristi iuge sacrificium, siquidem Antiochus, de quo Daniel prophetat, qui hoc in templo Iudeorum fecit, typus fuit Antichristi: quæro à vobis Magdeb. de quo sacrificio accipiendum esse existimatis? fortasse respondebitis, de interiore & spiritali: at hoc dici non potest, hoc enim prohiberi non poterit. Restat igitur, ut de externo accipiendum sit, ergo est in ecclesia catholica sacrificium externum. aut hæc propheta Danielis falsa est. Quod si est externum sacrificium in ecclesia catholica, ut quidem est, quod Antichristus tollet, ubi dominabitur, quinam sunt præcursores eius, in quibus mysterium huius iniquitatis iam operatur? nonne vos magistri Luteranorum, qui traditis sanctam eucharistiam non esse sacrificium? immò non solum hoc, sed ipsam eucharistiam sustulistis, cum sacerdotes sustulistis.

Citant præterea Magd. contra nos 2. Pet. 2. sed nec locum hic recitarunt, à conscientia deterriti. Quare recitemus nos, ut intelligant omnes, nobis ne, an vobis congruant, quæ beatus Petrus de hæreticis, qui futuri erant, hic prædixit: Fuerunt verò, inquit, & pseudo prophetae in populo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis: & eum qui emit eos, negant, superducentes sibi celerem dānationem. Respondete ergo nobis Magd. utri nostrum introducunt nouas sectas perditionis, & eum qui emit eos, negant, superducentes sibi celerem dānationem: nos ne, qui (ut sæpe diximus, & demonstrauius, & res ipsa loquitur) in eadem regula fidei à principio tradita, perseueramus, ut vestri quoque patres & maiores perseuerarunt, an vos, quorum secta ante 40. annos ignota erat? Sequitur in epist. Petri: Et eum qui emit eos, negant. Videamus etiam, an vos Christum, qui nos passione sua redemit, negetis? Paulus enim ait: Et cōsummatus, scilicet per passionem, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ. non dixit, Omnibus credentibus tantum, aut omnibus per solam fidem passionem eius apprehendentibus: sed obtemperantibus. Aliud est enim, credere: aliud, obtemperare. Fides ex auditu est, & ad credendum satis est assentiri auditis: ad obtemperandum, non satis est, nec enim qui audita

Quod Lutherani negantes sacrificium externum in ecclesia, prophetiam Danielis faciunt falsam.

Comparatio eorum que Petrus de hæreticis futuris prædixit, cum illis, que aguntur profitentur Lutherani.

Quomodo Lutherani eum negant, qui redemit eos.

dita credit, continuò audita facit: neque saluus erit, si quis credat in pa-
 trem & filium & spiritum sanctum, in filium dico propter nos mortuum
 & suscitatum, apprehendens per fidem passionem eius, ut vos loqui sole-
 tis. neque tamen hanc fidem operetur suscipiendo baptismum, id est, ob-
 temperando ei, qui credere & baptizari præcipit. nam si in baptismo com-
 plantamur similitudini mortis eius, & ipse ex obedientia passus est, ergò
 in baptismo non sola fides patris & filij & spiritus sancti, sed opus obe-
 dientiæ Christi, cuius baptismo, ut præcepit, baptizamur, interuenit. Vos
 igitur cum per solam fidem, id est, sine operibus (nullum enim opus ex-
 cipitis) iustificari hominem doceris, eum qui redemit vos, negatis: ipse
 enim dicit, Ego redemi obtemperantes: vos dicitis, Redemit credentes tan-
 tum. An non est hoc, negare eum qui redemit vos? Fortasse dicetis, Aposto-
 lù dicere, Factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis eterne; Vos
 autem, de iustificatione in præsentì vita, loqui, quæ per solam fidem fiat.
 At si scripturas & virtutem earum non ignorare velitis, non hoc dicetis:
 qui enim promissionem habet vitæ æternæ futuræ, idem habet promissio-
 nem vitæ, quæ nunc est, de qua scriptum est, iustus ex fide viuit: vtraque
 enim promissio connexa est nexu inseparabili, sicut Apostolus Paulus do-
 cuit, cum ad Timoth. scriptit, Pietas ad omnia utilis est, promissionem ha-
 bens vitæ, quæ nunc est, & futuræ. Ergò qui non promittit salutem æternam
 ex sola fide, sed ex fide & obedientia, quæ in operibus versatur, idem ne-
 que promittit ex fide sola sine obedientia salutem, quæ nunc est, quæ ex iu-
 stificatione per fidem existit. Si enim hanc ex sola fide promississet, & illam
 quoque æternam ex sola fide promississet: atque ita necessè esset, vos ad il-
 lorum hæresim adhuc peiorem delabi, qui neque, ad consequendum salu-
 tem æternam necessaria esse opera tradebant, sed potius in quo cunq; sce-
 lere quis esset, futurum esse saluum, tanquam per ignem, modò in Christum
 crederet, eiusque sacramenta perciperet. contra quos disputat S. August. in
 lib. de fide & operibus, & S. Sixtus 3. in lib. item de operibus fidei. Rursus
 diuus Paulus in illo ipso c. 2. epist. 2. ad Tim. de quo supra disseruimus: Si
 sustinebimus, inquit, & conregnabimus: si negauerimus, id est, si susti-
 nere & compati noluerimus, & ille negabit nos. Si igitur ut conregne-
 mus, id est, ut adueniat nobis postea regnù cælestis futuræ vitæ, non satis est
 credere tantum, sed necessè est compati Christo, & sustinere. & qui hoc ne-
 gat, eum negat, qui redemit nos: Ergò ut adueniat nobis nunc regnum spi-
 rituale vitæ, quæ nunc est ex iustificatione, non satis est fides sola & nuda,
 sed necessè est compati & sustinere. Siquidem vtriusque vitæ & vtriusque
 regni petitio ac promissio, connexa est: neque promissio vnus, ab alterius
 promissioe separari potest. Sed pergamus ad ea, quæ in loco proposito epi-
 stolæ Petri sequuntur: Et multi, inquit, sequentur eorum luxurias, per quos
 via veritatis blasphemabitur. Apud nos tamen multi sunt, qui luxuriosè &
 perditè viuunt, quia lata est via, quæ ducit ad perditionem, & arcta via salutis:
 tamen

Heb. 5.

1. Tim. 4.

Quod vitæ
 quæ nunc est
 per iustifica-
 tionem, &
 vitæ cælestis
 futura coniu-
 cta est pro-
 missio.

tamen nullus docet, non esse meliorem continentiam, non licere vouere Deo castitatem, aut posse monachos vel sacerdotes vxores ducere, & monachas nubere: quæ quidem cum magistri Luteranorum doceant, fit, vt multi eorum luxuriam sequantur, & blasphemetur per eos via veritatis, quæ sancta vota continentiae & probat, & laudat. Sequitur in epist. Et in auaritia fictis verbis de vobis negociabuntur. Si verba vestra, quibus miseros Luteranos decipitis, vt vos honore dignos ducant, ac vos tanquam discipuli & alumni sequantur, non sunt ficta: producite nobis testes, sicut nos facimus, qui scripturas, quas citatis, sic, vt vos fingitis, intellexerint, aut intelligendas esse dixerint: quod cum facere non possitis, cuius vestrum conscientia non conuincitur, ficta esse verba vestra? quibus iudiciu iam olim non cessat, & perditio vestra non dormitat. Iam vero illa, quæ paulo post sequuntur, Qui post carnem in concupiscentia immunditiae ambulant, Dominationemque contemnunt, audaces, sibi placentes, sectas non metuunt introducere, & reliqua deinceps, facile quidem demonstrare possemus ad vos pertinere, & vestri similes, si omnia persequi propositum esset. Satis hæc sunt, vt intelligant, quibus Dominus dederit intellectum, non contra nos, sed contra vos, esse capita illa, sola indicatione notata: quæ nos ad confusionem vestram in penitentiam, si forte conuertat vos Deus, & sanemini, recitauimus, & in vos quadrate & scripta esse, ostendimus: ad reliqua deinceps libro quarto, qui sequitur, respondimus.

